

Ιερά Λιτανεία για τη θερινή πανήγυρη του Πολιούχου Βεροίας (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το εσπέρας της Τετάρτης, 31ης Ιουλίου, ξεκίνησαν στη Βέροια οι λατρευτικές εκδηλώσεις της θερινής πανηγύρεως του Ιερού Ναού του Οσίου Αντωνίου του Νέου, πολιούχου της πόλεως.

Πριν από την έναρξη του Πανηγυρικού Εσπερινού κλήρος και λαός υποδέχθηκαν τον **Τίμιο Σταυρό**, ο οποίος μεταφέρθηκε και φέτος από το Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά Βερμίου με αφορμή την εορτή της Προόδου του Τιμίου Σταυρού την 1η Αυγούστου. Τον Τίμιο Σταυρό μετέφερε ο εφημέριος του Ιερού Προσκυνηματος της Παναγίας Σουμελά, Αρχιμ. Χριστόδουλος Μετεντζίδης.

Στον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#), ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

“Ο Σταυρός του Κυρίου μας είναι το ακατανίκητο όπλο όλων των χριστιανών, είναι το φυγαδευτήριο των δαιμόνων, είναι η σκέπη και η προστασία όλων των ευσεβών. Είναι, όπως λέγει σήμερα ο ιερός υμνογράφος, η σωτήριος ολκάς μέσα στην οποία μπορούν να καταφύγουν όλοι οι άνθρωποι που διαπλέουν το τρικυμισμένο πέλαγος της ζωής και να αναπαυθούν από τη φουρτούνα, να συνέλθουν από την ταραχή, να γαληνεύσουν από τον κλύδωνα και να καταλήξουν εν τέλει στη σωτηρία”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων.

Ακολούθησε **λιτανεία των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Αντωνίου** του Βεροιέως και του Τιμίου Σταυρού στους δρόμους της πόλεως με τη συμμετοχή των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και πλήθους ευσεβών πιστών, ενώ της εκκλησιαστικής τάξεως επιμελήθηκαν ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής και ο Αρχιερατικός Επίτροπος περιχώρων Βεροίας και προϊστάμενος του Ιερού Προσκυνηματικού Ναού του Οσίου Αντωνίου Αρχιμ. Σωσίπατρος Πιτούλιας.

Ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

«Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλη τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὀλκάδα σωτήριον, τό ξύλον τό τίμιον, καταφύγομεν πιστῶς καί σιγήσει τὰ κύματα», ἔψαλλε ἀπόψε ἡ Ἐκκλησία μας γιά τήν αὐριανή ἑορτή τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῆς τιμητικῆς ἐξόδου του δηλαδή ἀπό τό Σκευοφυλάκιο τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καί τῆς περιφορᾶς του στήν Κωνσταντινούπολη εἰς ἀνάμνηση τῆς σωτηρίας τῆς Πόλεως ἀπό τόν βαρβαρικό κίνδυνο.

Τό ἴδιο ψάλαμε καί ἐμεῖς πρό ὀλίγου ὑποδεχόμενοι τόν Τίμιο Σταυρό τῶν Κομνηνῶν, ἀπό τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε καί ἦλθε στή Βέροια, γιά νά ἀγιάσει μέ τή χάρη του τήν πόλη μας ἀλλά καί νά ἐνισχύσει ὅλους μας στόν πνευματικό μας ἀγώνα.

Καί μπορεί ή έορτή τής προόδου τοῦ Τιμίῳ Σταυροῦ, τήν ὁποία μνημονεύει ή Ἀγία μας Ἐκκλησία, νά ἀποτελεῖ ἀνάμνηση τής σωτηρίας τής Κωνσταντινουπόλεως καί τῶν εὐσεβῶν κατοίκων της, δέν ἀποτελεῖ ὅμως μοναδικό γεγονός σωτηρίας τῶν πιστῶν ἀπό πολλούς καί ποικίλους κινδύνους.

Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου μας εἶναι τό ἀκατανίκητο ὄπλο ὅλων τῶν χριστιανῶν, εἶναι τό φυγαδευτήριον τῶν δαιμόνων, εἶναι ή σκέπη καί ή προστασία ὅλων τῶν εὐσεβῶν. Εἶναι, ὅπως λέγει σήμερα ὁ ιερός ὕμνογράφος, ή σωτήριος ὁλκάς μέσα στήν ὁποία μποροῦν νά καταφύγουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πού διαπλέουν τό τρικυμισμένο πέλαγος τής ζωῆς καί νά ἀναπαυθοῦν ἀπό τή φουρτούνα, νά συνέλθουν ἀπό τήν ταραχή, νά γαληνεύσουν ἀπό τόν κλύδωνα καί νά καταλήξουν ἐν τέλει στή σωτηρία.

Καί πῶς μπορεί νά εἶναι διαφορετικά, ἐφόσον διά τοῦ Σταυροῦ του ὁ Χριστός συνέτριψε τόν αἴτιον τοῦ κακοῦ καί τής ἁμαρτίας καί διέλυσε τό κράτος του, ἐλευθερώνοντάς μας ἀπό τά δεσμά τοῦ διαβόλου;

Ἡ δύναμη ὅμως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀποδεικνύεται καί ἀπό τὰ **ἀναρίθμητα παραδείγματα πού βρίσκουμε στή ζωή τῶν ἁγίων μας καί στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας**. Γιατί ἂν οἱ ἅγιοι κατόρθωσαν νά συντρίψουν τόν ἀόρατο ἐχθρό· ἂν ἐπέτυχαν νά νικήσουν τούς πειρασμούς καί νά μήν πέσουν στίς παγίδες τοῦ διαβόλου, ὅπως συνέβη μέ τόν πολιοῦχο μας ὁσιο Ἀντώνιο τόν νέο, τόν Βεροιέα· ἂν οἱ ἅγιοι μάρτυρες βγήκαν σῶοι καί ἀβλαβεῖς ἀπό τήν κάμινο τοῦ πυρός καί ἀπό τόν λάκκο τῶν λεόντων, ὅπου τούς ἔριχναν οἱ εἰδωλολάτρες, ὅλα αὐτά τὰ ἐπιτύγχαναν μέ τή δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καί ἡ δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνισχύει ὅσους ἀγωνίζονται νά τηροῦν τόν νόμο του καί νά ἐφαρμόζουν τίς ἐντολές του, ὥστε νά μποροῦν νά ἐπιτύχουν στήν προσπάθειά τους.

Αὐτό ἔκαναν καί οἱ ἅγιοι ἐπτά Μακκαβαῖοι παῖδες, μέ τή μητέρα τους, τήν ἁγία Σολομονή καί τόν διδάσκαλο τους, τόν ἅγιο Ἐλεάζαρο.

Ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη τους στόν Θεό δέν τούς ἐπέτρεπε νά παραβοῦν τόν νόμο του, νά παραβοῦν τή νηστεία πού εἶχε ὀρίσει ὁ Θεός, γιά νά ἀπολαύσουν τίς τιμές καί τίς ἀνταμοιβές πού ὑποσχόταν ὁ εἰδωλολάτρης βασιλέας.

Παρέμειναν ακλόνητοι στήν πίστη τους, ακόμη και όταν είδαν τόν μαρτυρικό θάνατο στόν όποιο υπέβαλε ό βασιλέας τόν διδάσκαλό τους, τόν Έλεάζαρο, αλλά και όταν διέταξε νά βασανίσουν και τούς ίδιους και νά τούς ρίξουν στή συνέχεια στήν πυρά, ένώπιον μάλιστα τής μητέρας τους, τής άγίας Σολομονής.

Οι άγιοι Μακκαβαίοι παΐδες όμως υπέμειναν τό μαρτύριο μέ γενναιότητα, γιατί είχαν τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά τούς ένισχύει και νά τούς ένδυναμώνει, διότι και εκείνοι υπέφεραν γιά χάρη του, υπέφεραν προκειμένου νά μήν παρακούσουν τίς έντολές του.

Αυτή τή χάρη προσφέρει και σέ έμās ό Χριστός, όταν άγωνιζόμαστε και προσπαθοῦμε νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τίς έντολές και τό θέλημά του. Μέ αυτή τή χάρη μπορούμε νά σηκώνουμε τόν σταυρό τῶν θλίψεων, τῶν δοκιμασιῶν, τῶν πειρασμῶν και όποιον άλλον σταυρό καλεΐται νά σηκώσει ό καθένας μας, και μέ τή δύναμη τοῦ δικοῦ του Σταυροῦ, μπορούμε νά άνταπεξερχόμεθα σέ όλες τίς δυσκολίες τής ζωής και τοῦ πνευματικοῦ άγώνα και νά έξερχόμεθα νικητές. Άρκεΐ νά τήν επικαλούμεθα. Άρκεΐ νά παραμένουμε και έμεΐς πάντοτε κάτω από τή σκιά τοῦ Σταυροῦ.

Και τότε και ό Χριστός θά μās ένισχύει και θά μās ένδυναμώνει, όπως ένίσχυσε τόν πολιοῦχο μας όσιο Άντώνιο, τούς άγίους έπτά Μακκαβαίους παΐδες, τή μητέρα τους, τήν άγία Σολομονή, και τόν διδάσκαλό τους, τόν άγιο Έλεάζαρο, τούς

οποίους τιμούμε, ώστε να φθάσουμε και έμεις νικητές στο ποθητό τέρμα, στην οὐράνια βασιλεία του.

